

1909

H O M I L E T I C I.

1910

rator verus qui modo nusquam est, ibi erat. In Italia nempe tunc nec Ludovicus Bav. nec. Fridericus Austr. agnoscebantur. Bavarum deinceps et Antipapam (Petrus de Corbaria) Serpentem aeneum compellat. Cetera parum ad peculiararia descendit.

II. fol. 49. sequitur promissa superius Petri de Pirchenwart Paulinarum Expositio, e cuius ingressu quaedam ad Historiam nostram liter. facientia decerpam. Ut enim rationem daret Petrus, cur Epistolam ad Ephesios interpretandam elegisset, ita scribit: Quia felix recordationis Magister meus et pater primeus ac precordialis, Doctor sacre Theologie illuminatissimus et huius facultatis theologicæ fundator preuallidus, videlicet Magister Petrus de Pulka, cui omnipotens deus de sua immensa clementia requiem tribuat sempiternam, legit Epistolam ad Romanos et 1^{am}. ad Corinth. Insuper et unam partem 2^e. epistole ad Corinthios, quibus sic ut premittitur lectis, Dominus vniuersorum eum de hoc seculo nequam vocauit, et pie spero, quod et nunc idem Dominus ipsum propter eius laudabilia merita et opera gloriosa ad cetum beatorum patrie collocauit. In cuius locum receptus fuit M. noster Reuerendus, videlicet M. Nicolaus de dinkel-spübel Sacre Theologie Doctor preclarus, ac dominus et pater meus precipuus, qui sequenda vestigia prenominati M. Petri de pulka pie memorie incepit legere in 2^a. epistola ad Corinth. ubi per Denis Codd. Theol. V. II. P. III.

suum precessorem dimissum fuerat, post cuius finem consequenter legit epistolam ad Galath. qua finita et ista epistola presenti incepta lectionem suam Domino nostro Domino principi ex causis rationabilibus ipsum ad hoc mouentibus resignauit. In cuius locum ego nullus, et Doctorum in Theologia minimus, ymo omnino inmeritus — sum receptus. Ideo morem suum seruando, quem et ipse seruauit in legendo post suum antecessorem incipere uolui, ubi et ipse dimiserat, et quia in hac epistola dimisit, in qua et solum unam lectionem fecit, ut ipso referente didici, ideo et hanc epistolam ad legendum pre ceteris elegi, et Domino concedente alias sequentes legam. Seruiunt haec ad horum Virorum distinguendas Lectiones, ubi ἀναγνώσκουσιν occurrunt. Ad calcem Ep. ad Philipp. Lectura finita dicitur 1433. in die Mart. Joh. et Pauli.

DCCC.

Codex chartaceus lat. Sec. XV. U. 483
Folior. 242. f. per duas columnas exaratus et rubricis distinctus M. Henrici de Hassia Sermones de Dominicis per annum et Festis Domini complectitur; nomen enim illius Thecae foris adscriptum in fuga etiamnum deprehenditur, quamvis nulla eorum apud Pezium et Fabricium mentio. Ordiantur vero a Dom. I. Adventus ita: Benedictus qui venit in nomine domini. Euangelium quod hodie legitur secundum breuiarium patrum. habetur etiam in dominica palmarum.

1911

C O D I C E S

1912

marum. Et ideo usque ad id tempus reseruabo dicturus iam solum de illo verbo thematis quod in fine eius ponitur scilicet. Benedictus qui venit in nomine domini &c. Dom. I. Adv. hodie, ut notum, legitur Evangelium Luc. c. 21. Erunt signa in sole &c. et Dom. Palmarum Evangelium Matth. 21. Cum appropinquasset Iesus &c. At inspecto Missali Pataviensi, quod iussu Christophori Ep. impressit Johannes Petri 1491. f. re ipsa inveni, in illa Ecclesia lectum fuisse bis ingressum Servatoris in Jerusalem, Dom. quidem Adv. ex Matthaeo, Dom. vero Palmar. ex Marco. Sed, ut ad Codicem redeam Sermones de reliquis Adventus Dominicis extra ordinem quaerendi sunt sub finem fol. 231. Alii rite procedunt, et de sola Passione Domini octo numerantur. Ultimus est de Dom. XXV. post. Pentec. Postremis foll. adscripta sunt brevia Excerpta e Rationali Guil. Durandi, et Nomina celebrium Theologorum, inter quos tamen etiam Abbatem Joachim, et Gregorium de Argent. pro Arimino legas.

Ad vestiendum interne utrinque Codicem immolatus est Liber Precum hebraicus eleganter scriptus et punctatus, cujus prior membrana incipit: וְלֵנוּ בְּשֵׁת

לְדִי יְהוָה הַצִּדְקָה הַפְּנִים

DCCCL.

U. 724

Codex chartaceus lat. Sec. XIV. Folior. 204. f. per duas

columnas non una manu perscriptus, et rubro distinctus continet I. Sermones prolixos VII. De Ascensione Domini, Eucharistia, Conceptione, Annuntiatione, Nativitate, Assumptione et Purificatione B. V. Mariae. Ad calcem Sermonis I. legas: Sermo Anno Domini M° CCC° nonagesimo nono Scriptus Est per nicolaum de grotkaw feria secunda in 8 Epdomada animarum post festum sancti Michaelis. Pertinent omnes hi Sermones ad Henricum nostrum de Hassia, relatiq. sunt Vol. I. ut Index docet, et a Bern. Pezio Dissert. Isag. in T. I. Thef. Anecd. a p. 77. e variis Codicibus excitati.

II. fol. 88. Iohannis constantinopolitani episcopi Sermo leonis episcopi cum de eius expulsionem ageretur. Non facillie dicas, unde Leonem huc accersiverit Librarius. Sermo Chrysostomi est: Multi quidem fluctus et unde immanes &c. a me productus Vol. I. P. 1. col. 663. et P. 3. col. 3221. Subscriptum: Explicit Sermo de expulsionem Episcopi cum ageretur de ea &c. feria 6^a ante diem festum sancti andree apostoli per nicolay manus de Grotkaw.

III. fol. 97. Commentarius in Cantica Salomonis. Incipit ἀνετιγχαφως: Donum sapientie cum salomone poscere &c. Igitur est Honorii Augustodun. ut extat cum gemino Prologo in Bibl. PP. Lugd. T. XX. p. 1153. et a me refertur pluries Vol. utroque. Exemplum hoc integerrimum comitatur Τεῖς Χοῦ:

Solut